

kommunale Gymnasier og Mellemskoler, inden jeg for mit Vedkommende vil komme ind paa Spørgsmaalet om Tilskud til de stedlige, private Mellem- og Realskoler ude i Provinserne.

Saa sagde den højtærede Minister angaaende Underskolen i København, at det var en Konsekvens af den nye Skoleordning, og at disse Underskoler var et organisk Led i vort Skolevæsen. Jeg har ganske den modsatte Opfattelse. Disse Underskoler har intet som helst med den nye Skoleordning at gøre, de har faaet Lov til at bo til Leje i de paagældende Skolers Bygninger i 4 Aar, og dermed er man færdig med i det hele taget at have med disse Underskoler at gøre. Det, der staaer bag ved Underskolen, er noget helt andet; det er den stadige Kamp, der har været ført her inde i København som andre Steder angaaende Skoleundervisningen, det er Overklassens Ønske om at forbeholde for sine Børn Fortrinsretten til den højere Undervisning og dermed Adgangen til Samfundets højere Stillinger. Derimod staaer vort Krav om alle Børns lige Adgang til den højere Undervisning. Man skulde tænke sig, at denne Kamp var ophørt derved, at Staten og Kommunen her i København praktisk talt har overtaget hele den højere Skoleundervisning, og derved, at man har faaet indført Retten til frit Skolevalg, saa at Forældre er i Stand til, uanset hvilken Forberedelsesskole deres Børn er gaaet i, efter Børnenes Pointantal frit at vælge deres Skole. Jeg ved vel, at Kampen fra Overklassen Side med Hensyn til deres Børns Fortrinsret til at faa den højere Undervisning ikke er endt endnu; jeg ved vel, at man fra den Side stadig fører denne Kamp, og netop fører den med disse Underskoler som Basis, for at forbeholde Børnene i disse Underskoler Retten til fortrinsvis at gaa over til de Overskoler, som disse Underskoler opererer ved Siden af. Efter min Opfattelse — og det er ganske sikkert den rigtige — er det saa langt fra, at disse Underskoler er organisk knyttede til vort Skolevæsen, at Forudsætningen tværtimod har været, at de efter ganske faa Aar vilde falde bort, men Resultatet er blevet, at de nu snylter paa den nye Ordning og efter det her foreliggende Ændringsforslag oven i Købet skal snylte videre med Statsunderstøttelse.

Jacob Christensen: Jeg vil gerne give min Tilslutning til de Udtalelser, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Drachmann vedrørende den foreslaaede Bevilling

til Radiumsfonden. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne oplæse et Par Linier af den Skrivelse, som findes i Betænkningen vedrørende denne Sag. Det hedder i Indledningen: „Ved det af den til Minde om Hans Majestæt Kong Frederik VIII oprettede Radiumsfond for nylig afholdte Landsmøde blev det godtgjort, at Radiumsbehandlingen her i Landet grundet paa Mangel paa Radium ydes paa en saa utilstrækkelig Maade, at det ikke kan siges at være den danske Nation værdigt. Til det yderste udnyttes Dag og Nat det Radium, der raades over, men Forholdene er ganske fortvivlede, og Gang paa Gang maa Patienter, der lider af inoperabel Livmoderkraft, og for hvem Radiumsbehandling byder en Mulighed for endelig Helbredelse, afvises og derved udleveres til den sikre Død“. Forholdet er saa grelt, at man for at skaffe de nødvendige Midler til saadanne Patienters Helbredelse maa foretage Indsamlinger og give Forestillinger i veldædigt Øjemed. Dette forekommer mig urimeligt, og det synes mig at betegne en Mangel paa Hensyntagen til disse syge Mennesker. Jeg forstaaer ikke, at man ikke forlængst har sikret det fornødne Beløb. Hvad der imidlertid gør mig endnu mere betænkelig, er følgende Passus i Skrivelsen, hvor Ministeren bemærker: „Med Hensyn til Statstilskuddets Størrelse skal jeg foreslaa, at der af Staten bevilges et Beløb svarende til Størrelsen af det Beløb, som maatte indkomme ad privat Vej, dog ikke udover ½ Mill. Kr.“ Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om det skal forstaaes saaledes, at man, selv om det Beløb, der indkommer ad privat Vej, ikke er tilstrækkeligt til at yde, hvad der bør og skal ydes, dog vil blive staaende derved. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil kunne berolige mig i saa Henseende. Jeg har hørt noget om, at der vistnok fra Ministeriets Side vil blive raadet Bod derpaa, hvis denne Indsamling ikke giver tilstrækkeligt; men de syge Mennesker har virkelig Krav paa at faa Besked paa, om man fra Statens Side ser saadan paa Sagen, at man ikke vil yde det fornødne Beløb, som kan skaffes, og som man erkender bør skaffes. Jeg vil haabe, den højtærede Minister vil erkende, at selv om den private Indsamling ikke skulde lykkes i det ønskede Omfang, maa Staten yde Resten.

Rode: Under sit Forsvar for Ændringsforslag Nr. 532 om Bidrag til de private Underskoler udtalte den højtærede Undervisningsminister, at han mente, jeg